

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2009. év november hó 25. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

V É G Z É S T:

A *befolyással üzérkedés büntette és más bűncselekmények* miatt *az I. r. vádlott és társai* ellen indított büntetőügyben a Pest Megyei Bíróság helyesen 15.B.66/2008/50. számú ítéletét az I. r. vádlott tekintetében helybenhagyja azzal, hogy a vádlott neve helyesbíti.

A vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől - 2009. március 16. napjától - a mai napig házi őrizetben töltött időt akként számítja be, hogy négy nap házi őrizetben töltött idő egy nap szabadságvesztésnek felel meg.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S:

A Pest Megyei Bíróság a 2009. március 16. napján kihirdetett 15.B.66/2007/50. számú ítéletével az I.r. vádlottat befolyással üzérkedés büntette (Btk.256.§.(1)(2) bekezdés a/ pontja), 2 rb. hamis tanúzásra felhívás büntette (Btk.242.§.(1) bekezdés I. fordulata) és felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntette (Btk.274.§.(1) bekezdés c/ pontja) miatt halmazati büntetésül mint visszaesőt 3 év börtönre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. Vele szemben 2.000.000 Ft erejéig vagyonelkobzást alkalmazott. Kimondta azt is, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött időnek a szabadságvesztésbe beszámításáról is.

A II.r. vádlottat felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntette (Btk.274.§.(1) bekezdés c/ pontja) miatt 2 évre próbára bocsátotta.

A III.r. vádlottat társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntette (Btk.274.§.(1) bekezdés c/ pontja) miatt 1 évre próbára bocsátotta.

Rendelkezett ítéletében egyéb járulékos kérdésekről is, így a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet a II.r. és a III.r. vádlottak tekintetében a kihirdetésekor jogerőre emelkedett.

Az ítélet ellen az I.r. vádlott és védője részbeni felmentésért és a kiszabott büntetés enyhítéséért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.636/2008/5. számú átiratában a bejelentett fellebbezéseket alaptalannak tartotta, és az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

Átiratában azt fejtette ki, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le. az I.r. vádlott tagadásával szemben a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelésével a Be.351.§.(2) bekezdésében írt hibáktól mentes tényállást állapított meg, amit részletesen meg is indokolt.

A vádlott és védője által a részbeni felmentést célzó fellebbezés a megalapozott tényállás mellett nem vezethet eredményre.

Okszerűen következtetett az elsőfokú bíróság az I.r. vádlott bűnösségére és a cselekményeit is törvényesen minősítette.

A hiánytalanul számba vett és kellő súllyal értékelt bűnösségi körülményekre tekintettel a kiszabott halmazati büntetés megfelelő, annak lényeges enyhítését nem tartotta indokoltnak.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb járulékos döntéseit is törvényesnek találta.

Bejelentette, hogy a nyilvános ülésen nem kíván részt venni.

Az I.r. vádlott a fellebbezését írásban is megindokolta, melyben bizonyítási indítványokat is előterjesztett.

A 2009. november 9. napján érkezett beadványában tanú 1. tanúkenti kihallgatását indítványozta annak bizonyítására, hogy vele tanú 2. több esetben is üzent, hogy vitesse oda az építőanyagokat a soroksári építkezésre.

Arra is hivatkozott, hogy tanú 3. és tanú 4. szabadulásukat követően megkeresték őt telefonon, és elmondták, hogy az elsőfokú eljárásban nem az igazat mondták el, mert féltették a feltételes kedvezményüket.

Indítványozta továbbá a KB.IV.195/2008. számú iratok beszerzését és megvizsgálását.

Hivatkozott egy férfire is (a vezetéknévét nem tudta megjelölni), aki tanú 2-vel volt egy körletben, és aki felkereste és arról érdeklődött, hogy hajlandó lenne-e fizetni, hogy tanú 2. elmondja az igazat.

2009. november 1. napján tanú 5. az ő jelenlétében fel is hívta tanú 2-t, akivel kihangosítva beszélt a fentiekről, mely beszélgetést ő rögzítette is, és azt cd lemezen be is csatolta.

A 2009. november 19. beadványában 19 oldalon keresztül lényegében megismételte az elsőfokú eljárás során már előadott védekezését.

Bejelentette azt is, hogy nem kíván részt venni a másodfokú eljárásban, kérte az általa küldött bizonyítékok értékelését.

Megnevezte tanú 6-ot, mint aki tanú 2. felé közvetített, és aki felajánlotta, hogy ha 10.000.000 Ft-ot letétbe helyez, akkor tanú 2. elmondja az igazat, módosítja a korábbi vallomását.

Indítványozta azt is, hogy tanúként hallgassa meg a bíróság tanú 7-et, mert ő volt az, aki odakísérte tanú 2-höz, amikor ő állítólag pénzt ajánlott a vallomás visszavonásáért, és tanú 7. biztosan hallotta, hogy mit beszélnek.

Hangsúlyozta, hogy nem követte el a terhére rótt cselekményeket.

A másodfokú bíróság az I.r. vádlott által előterjesztett bizonyítási indítványokat elutasította az alábbiak miatt:

A katonai bíróságon folytatott ügynek más a tárgya, abban jelen üggyel összefüggő bizonyítékok nincsenek.

Tanú 4. és tanú 3. az elsőfokú bíróság tanúként - a megfelelő figyelmeztetéseket követően - meghallgatta, vallomásaikban, melyeket az elsőfokú bíróság értékelt is (ítélet 9. oldal 5. és 6. bekezdése) nem erősítették meg az I.r. vádlott állításait. Részletesen indokolta az elsőfokú bíróság azt is, hogy miért vetette el tanú 3-nak a tárgyaláson megváltoztatott vallomását (ítélet 10. oldal 1. bekezdése). Megjegyzendő, hogy a módosított vallomás szerint is csak az I. r. vádlottól hallott tanú 2. kábítószereséről, erről közvetlen tudomása nem volt. A tanúk újabb kihallgatását az ítélőtábla nem tartotta szükségesnek az I.r. vádlott által felhozott okból.

Tanú 7. tanúkénti meghallgatását sem látta indokoltnak, mert a vádlotti állítás, hogy esetleg hallhatta a tanú 2. folytatott beszélgetést, pusztá feltételezés.

Ugyanígy nem látta indokoltnak tanú 1. tanúként kihallgatását sem, mert az általa bizonyítani kívánt körülmények tekintetében is vizsgálódott az elsőfokú bíróság, és az általa értékelt bizonyítékok alapján részletesen megindokolta, hogy a vádlotti védekezésnek ezt a részét miért vetette el.

A vádlott által becsatolt cd lemezen lévő hangfelvétel rossz minőségű, értékelhetetlen, abból nem állapítható meg a vádlott által hivatkozott tartalmú beszélgetés.

A vádlott védője a nyilvános ülésen tartott felszólalásában fenntartotta a fellebbezését. Ebben az I.r. vádlott felmentését kérte a befolyással üzérkedés büntette és a 2 rb. hamis tanúzásra felhívás büntette alól.

A felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntettének megállapítását nem kifogásolta. Erre tekintettel az enyhítést célzó fellebbezést is fenntartotta.

Indítványozta a vagyonekmozgás mellőzését is.

Azt fejtette ki, hogy az elsőfokú bíróság tanú 2. előadását fogadta el a tényállás megállapításakor, és ezt a bizonyítékok alá is támasztották. De felvetette, hogy ha azt feltételezzük, hogy tanú 2. tanú vallomása nem felel meg a valóságnak, akkor ezek az egyéb bizonyítékok már nem utalnak bűncselekmény elkövetésére.

Utalt arra is, hogy ha a bíróság elfogadja az I.r. vádlott védekezését, ezek a bizonyítékok akkor is alkothatnak zárt rendszert, de akkor már a vádlotti védekezést támasztják alá.

A bejelentett védelmi fellebbezésekre tekintettel az ítélet tábla a Pest Megyei Bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt a Be.348.§.(1) bekezdése alapján a Be.349.§.(1) bekezdésében írt terjedelemben - a fellebbezésekkel érintett vádlottra - bírálta felül.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával, kellő alapossággal és részletességgel folytatta le a bizonyítási eljárást. A vád tárgyává tett bűncselekmények elbíráláshoz szükséges és lehetséges bizonyítékokat feltárta. Azokat okszerűen, az ésszerűség és a logika követelményeinek szem előtt tartásával értékelte, mérlegelte. Nem tévedett, nem vétett logikai hibát akkor sem, amikor megállapított tényekből további tényekre vont le következtetést.

Törvényesen utasította el tanú 8. tanúkénti kihallgatására, illetve a poligráfos vizsgálat elrendelésére vonatkozó bizonyítási indítványokat, és ennek részletes és elfogadható indokát is adta ítéletének 13. oldal utolsó bekezdésében és a 14. oldal első és második bekezdésében. Az ott kifejtettekkel az ítélet tábla is egyetértett.

Az így megállapított tényállás döntő, meghatározó részében megalapozott. Az iratok tartalma alapján csak az alábbi kisebb kiegészítésekre, pontosításokra szorul a Be. 352. §.(1) bekezdés a/ pontja alapján:

- Az ítélet 4. oldal utolsó bekezdés első mondatában szereplő dátumot akként pontosítja, hogy a szerződés megkötésére 2007. szeptember 17. napján került sor (nyomozati iratok 24. oldalán lévő engedményezési szerződés).
- Ugyanezen bekezdés második mondatát - szintén a fenti engedményezi szerződésben írtak alapján - azzal pontosítja, hogy 5.500.000 Ft értékben került átruházásra a követelés.
- Az ítélet 5. oldal első bekezdés első mondatában szereplő határozat száma helyesen 264701/2/2007.
- Az 5. oldal 2. bekezdését azzal egészíti ki, hogy a II. r. vádlottnak sem volt tényleges szerződéskötési szándéka.
- Az 5. oldal 6. bekezdését azzal pontosítja, hogy a szerződések felbontására 2008. március 26. napján került sor (nyomozati iratok 212-213. oldalai).

Az így kiegészített tényállás már minden szempontból megalapozott, következésképpen az a másodfokú eljárásban is irányadó volt a Be.351.§.(1) bekezdése, illetve a Be.352.§.(2) bekezdése alapján.

Az elsőfokú bíróság a szükséges részletességgel eleget tett az indokolási kötelezettségének. Ennek során számot adott arról, hogy mely bizonyítékot miért fogadott el, illetve melyiket miért nem tartotta elfogadhatónak.

Az elsőfokú bíróság széleskörű bizonyítást folytatott le az ügyben, nagyszámú tanút hallgatott meg, az előterjesztett bizonyítási indítványoknak is nagyobbbrészt helyt adott.

Indokolásában részletesen bemutatta a vádlotti védekezést, a kihallgatott tanúk vallomását, ezeket egyenként és összességükben is értékelte, mérlegelte, összevetette a rendelkezésre álló okirati bizonyítékokkal is.

Számot adott arról, hogy miért nem tartotta elfogadhatónak az I.r. vádlott által előadott védekezést.

Az I.r. vádlott maga sem vitatta a 2.000.000 Ft átvételét, de állítása szerint ezt az összeget tanú 2. építkezésének befejezésére vette át.

Tanú 2. következetesen állította, hogy a fenti pénzösszeg átadásának az volt a célja, hogy azt tanú 9. kapja a közbenjárásáért. Tanú 10. is arról volt tudomása, hogy ez a pénz egy rendőré lesz, aki segít tanú 2. ügyének kedvező alakulásában. Ezeket az állításokat támasztotta alá közvetetten tanú 11. tanú vallomása is, aki a történeteket végül - tanú 2. kérésére - feltárta a hatóság előtt.

Ugyancsak nem vitatta az I.r. vádlott azt sem, hogy két ingatlant terhelő követelés is - az ő közvetítésével - a hozzátartozói (a II.r és a III.r. vádlottak nevére került). Ennek okát azonban tanú 2. állításától eltérően jelölte meg.

Az egyik ingatlan kapcsán nemcsak tanú 2., de tanú 10 és tanú 12 tanúk is cáfolták, hogy az átruházás oka tanú 12. kiköltözésének kikényszerítése lett volna.

A pestlőrinci ingatlant terhelő követelés átruházása tekintetében is okkal vetette el a vádlotti védekezést az elsőfokú bíróság, mert azt nemcsak tanú 2. és tanú 10. tanúk vallomása cáfolta, de az a tény is, hogy a kérdéses követelést tanú 10. 2005. október 18. napján fizetési meghagyással érvényesítette (nyomozati iratok 280-281. oldalai).

Az elsőfokú bíróság számos tanút meghallgatott abban a kérdésben, hogy pénzösszeg átadására, illetve a vagyonátruházásokra milyen célból került sor, tisztázandó a vádlottnak az építkezési célra vonatkozó védekezését, illetve azt, hogy tanú 2. tudott-e az átadott készpénz más célú felhasználásáról.

Az e körben rendelkezésre álló tanúk vallomását az elsőfokú bíróság az ítélete 12. oldal 2-4. bekezdéseiben részletesen értékelte, mérlegelte, és logikus indokát adta annak, hogy egyes tanúvallomásokat miért nem tartott elfogadhatónak.

Tanú 2. állítólagos kábítószer-fogyasztásával, drogszállításra rábírással kapcsolatos vádlotti állítást sem erősítették meg a tanúk, tanú 13., tanú 14, tanú 15., tanú 11, tanú 3, tanú 4, de tanú 10 és tanú 12 tanúk sem.

Az elsőfokú bíróság által feltárt és értékelt bizonyítékok tanú 2. állításait erősítették meg, és alappal lehetett belőlük azt a következtetést levonni, hogy a pénzátadásra, az ingatlan-és követelés átruházásokra azért volt szükség, mert az I.r. vádlott arra hivatkozott, hogy ezzel hivatalos személy közbenjárását fogja kieszközölni tanú 2. folyamatban lévő ügyének kedvező elbírálása érdekében.

Részletesen megindokolta az elsőfokú íráság az ítélete 3./ pontjában megállapított tényállást is. Itt is elvetette az I.r. vádlott védekezését, és a tényállást tanú 2 és tanú 14. tanúk vallomása alapján állapította meg.

A megalapozottan megállapított tényállásból okszerűen vont le következtetést az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségére, és a cselekményeit is helyesen minősítette.

Az I.r. vádlott és védője által a vádlott részbeni felmentését célzó fellebbezés lényegében az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő, mérlegelő tevékenységét támadja, a vádlotti védekezés elfogadtatását célozza, ami viszont a megalapozott és kellően megindokolt tényállás mellett a másodfokú eljárásban nem vezethet eredményre.

Erre tekintettel az I.r. vádlott felmentésére nem kerülhetett sor.

Az elsőfokú bíróság teljes körűen felsorolta és kellő súllyal értékelte a büntetés kiszabása során figyelembe vehető bűnösségi körülményeket.

Az általa kiszabott fő-és mellékbüntetés szükséges ahhoz, hogy a vádlottal szemben a büntetési célt, az egyéni és általános megelőzés követelményét elérje, és érvényre juttassa.

Ez az eltúlzottnak semmiképpen sem tekinthető büntetés áll arányban a vádlott által elkövetett cselekmény tárgyi súlyával és társadalomra veszélyességével, valamint a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességgel, bűnösségének fokával és a büntetés kiszabása során irányadó bűnösségi körülményekkel. Nem látott okot az ítélőtábla a büntetés lényeges enyhítésére.

Az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezéseit is törvényesnek találta.

Nem találta alaposnak a vagyonekbezárás mellőzésére irányuló védelmi indítványt. A Btk.77/B.§.(1) bekezdés a/ pontja értelmében vagyonekbezárást kell elrendelni arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyona, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett.

A Btk.77/C.§. (1) bekezdés a/ pontja alapján a vagyonekbezárást pénzügyi ügyben kifejezve kell elrendelni, ha a vagyon már nem lelhető fel.

A fenti törvényi rendelkezésből kitűnik, hogy a vagyonekbezárás alkalmazása kötelező.

A vagyonekobzásnak a közélet tisztasága elleni bűncselekmények körében történő alkalmazásáról szól a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bíróságának a BKv.78. számú véleménye, melynek I. pontja szerint, amennyiben a közélet tisztasága elleni bűncselekmény elkövetése során a passzív vesztegető az aktív vesztegetőtől a vagyoni előnyt megszerzi, vele szemben arra, mint a bűncselekmény elkövetéséből eredő, a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett vagyona a Btk.77/B.§.(1) bekezdés a/ pontja alapján vagyonekobzást kell elrendelni.

Törvényesen döntött tehát az elsőfokú bíróság a vagyonekobzás elrendeléséről és annak törvényi okát is helyesen jelölte meg.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Pest Megyei Bíróság - helyesen - 15.B.66/2008/50. számú ítéletét a Be.371.§.(1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Észlelte az ítéltábla, hogy - nyilvánvalóan elírásból - tévesen került feltüntetésre az elsőfokú bíróság ügyszámában az évszám, ezért azt megfelelően kijavította.

Azt is észlelte, hogy helytelenül szerepel az ítélet rendelkező részében az I.r. vádlott neve, mert az helyesen I. r. vádlott, ezért ezt is megfelelően pontosította.

Az elsőfokú bíróság az ítélet kihirdetésekor megszüntette az I.r. vádlott előzetes letartóztatását és vele szemben házi őrizetet rendelt el. Ennek további beszámításáról a Btk.99.§.§.(1)(3) bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, a 2009. év november hó 25. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

Dr. Magócsi István sk.
előadó bíró

Zólyominé dr. Törő Erzsébet sk.
bíró

A Pest Megyei Bíróság 15.B.66/2008/50. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 5.Bf.127/2009/16. számú végzése folytán 2009. november 25. napján az I.r. vádlott tekintetében jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, 2009. év november hó 25. napján

Máziné Dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Horváth Judit
tisztviselő

